

OFEMN

OFEMMN

HÃY RA ĐI, LOAN BÁO TIN MỪNG

**Những Nguyên Tắc Hướng Dẫn
Cho Những Dạng Thức Mới
Của Đời Sống Và Sứ Vụ
Trong Hội Dòng Anh Em Hèn Mọn**

Roma, Phục Sinh 2014

Vậy, hồi tất cả anh em,
chúng ta phải hết sức giữ mình,
đừng để vẻ hào nhoáng của một phần thưởng,
một công việc, hay một sự trợ giúp nào làm lòng trí ta lạc xa Chúa.

Nhưng nhân danh Thiên Chúa là tình yêu (x. 1Ga 4,16),
tôi xin tất cả anh em, các anh Phục vụ cũng như mọi anh em khác,
hãy loại bỏ mọi ngăn trở
và gạt qua một bên mọi nỗi lo lắng và bận rộn,
để ra sức phụng sự, yêu mến, tôn vinh và thờ phượng Thiên Chúa
với lòng thanh trí sạch. Đó là điều Chúa mong muốn hơn cả.

Chúng ta phải luôn lấy lòng mình
làm đền thờ và ngôi nhà Chúa ngự (x. Ga 14,23):
Người là Thiên Chúa toàn năng,
Chúa Cha, Chúa Con và Chúa Thánh Thần.
Người đã phán: “Các con phải tỉnh thức và cầu nguyện luôn luôn,
hầu đủ sức thoát khỏi mọi điều dữ sắp xảy đến
và đứng trước mặt Con Người”.

Lksd 22,25-27

LỜI NÓI ĐẦU

Anh em rất thân mến,
Xin Thiên Chúa ban phúc lành của Người cho anh em!

“Hãy ra đi, loan báo Tin Mừng” những lời này, được trình bày cho Maria Mađalêna và cho một bà khác cũng gọi là Maria bởi Đức Giêsu Phục sinh, rồi được tường thuật lại cho chúng ta bởi thánh Matthêu trong Tin Mừng (Mt 28,10), tiếp tục vang vọng hôm nay từ sự trống rỗng của ngôi mộ, mời gọi chúng ta cách mạnh mẽ, những Anh Em và những người Hèn Mọn, đáp trả quà tặng ơn gọi loan báo Tin Mừng của chúng ta với một niềm tin được đổi mới. Lời mời gọi “ra đi và loan báo Tin Mừng” của Người đụng chạm đến đời sống chúng ta như là những người đang chỗi dậy cùng với Người, làm nảy sinh sự năng động, đầy tràn sinh lực, sự dân thân và sáng tạo bên trong chúng ta.

Chính với tinh thần của niềm vui và sự mới lạ thánh thiện này mà tôi giới thiệu với anh em Sổ Tay Hướng Dẫn mà Văn Phòng Trung Ương về Truyền Giáo và Phúc Âm Hóa đang muốn đề nghị cho tất cả anh em như là Hướng Dẫn cho Những Dạng Thức Mới của Đời Sống và Sứ Vụ. Những dạng thức mới này là khát khao sống để hoàn lại cho Chúa ơn gọi của chúng ta qua việc biện phân những dấu chỉ của thời đại khi chúng diễn tả trong thực hành sự dân thân mà với nó Hội Dòng muốn làm sống lại sự hiện diện của mình trong thế giới hôm nay.

Mục đích của cuốn Sổ Tay Hướng Dẫn này là để xác định những dạng thức mới và để chúng được hiểu biết tốt hơn và nhiều hơn đối với tất cả anh em và hơn hết đối với các giám tỉnh và giám hạt, những người được gọi để biện phân sự hứng khởi nơi các anh em, những người được giao phó cho họ và theo sát sự thành lập những huynh đệ đoàn mới. Cách riêng, những sự Hướng Dẫn như thể diễn tả cho anh em, các anh em thân mến, là những người được gọi hứng để tạo nên Những Dạng Thức mới của Đời Sống và

Sứ Vụ, để cung cấp cho anh em các tiêu chuẩn gợi ý, sự ủng hộ và sự cảm thông trong điều anh em đang làm, là điều đang cháy bỏng bên trong con người cụ thể của anh em.

Tôi thành thật cảm ơn những thành viên của Văn Phòng Trung Ương về Truyền Giáo và Phúc Âm Hóa và những anh em trong Ủy Ban đã chuẩn bị bản văn này – Fr. Maximo Tedoldi, Fr. Arturo Rios Lara, Fr. Adriano Busatto, Fr. Mario Vaccari, Fr. Jacopo Pozzerle và Fr. Jacques Jouët- và những người đã góp phần phác thảo và soạn thảo bản văn, bao gồm những người dịch thuật, cảm ơn họ bởi quyển Hướng Dẫn này không chỉ xuất bản trong ba ngôn ngữ chính của Hội Dòng, nhưng còn được dịch sang tiếng Pháp, Bồ Đào Nha, Pháp, Ba Lan và Croatia.

Sự kiện rõ ràng và chắc chắn là Những Dạng Thức Mới khác nhau của Đời Sống và Sứ Vụ đã bao trùm một cách quan trọng của việc chuẩn bị và sống trong Hội Dòng. Được quy chiếu đầy ao ước bởi Hiến Chương (115§2), những dạng thức này đã và đang được thúc đẩy một cách nhất định bởi Tông Tu Nghị 2009 (*Những người mang quà tặng Phúc Âm*, nghị quyết 20) để “ban tặng hình hài” cho căn tính và sự mới mẻ của linh đạo chúng ta.

Vì thế, tôi mời gọi tất cả anh em, các anh em thân mến, nhìn vào Đức Thánh Cha Phanxicô, với lòng đam mê và sự nhiệt thành để được gọi hứng bởi ngài, một người truyền giảng Tin Mừng mới mẻ và đích thực, chúng ta có thể không ngừng tìm thấy những kiểu mẫu được đổi mới của Tin Mừng cho đời sống và sứ vụ của chúng ta trong Hội Thánh và trong thế giới, phục vụ những người nghèo nhất và những người sống trong vùng biên của nhân loại.

Xin Thánh Mẫu nghèo hèn của Đức Giêsu, Chúa chúng ta, và Cha Thánh Phanxicô, đồng hành, trợ giúp và cầu bầu cho chúng ta trên con đường đi theo “*Đáng hiện có, đã có và đang đến, là Đáng Toàn Năng*” (Kh 1,8).

Roma 20 tháng 4 năm 2014
Fr. Michael Anthony Perry, OFM
Tổng Phục Vụ

DẪN NHẬP

Một số tay hướng dẫn đã được sinh ra trên các nẻo đường, được viết lại với những đôi chân hơn là những đôi tay ... với những đôi chân bước đi mạnh mẽ, những đôi chân của những con người đã lưu ý đến mệnh lệnh của Đấng Chịu Đáng Đỉnh: Phanxicô, hãy đi!, và lời khẩn cầu của người phụng hủi: Phanxicô, hãy đến! Được viết bởi đôi chân của nhiều tác giả. Chính những anh em, những người đã và đang cố gắng làm cho tính chính thống của các văn kiện chúng ta trở nên cụ thể: đẹp đẽ, hoàn hảo nhưng thường chỉ được viết trên giấy và thường rơi vào quên lãng Những anh em này đã và đang nỗ lực để làm cho các văn kiện ấy trở nên cụ thể. Những đôi chân này đã và đang đi qua từ lý thuyết đến thực hành, từ lời tiếp cận bàn giấy sang cách tiếp cận thực tế. Họ đã và đang thách thức. Họ đã và đang bị vấy bẩn trên những con đường nhơ bẩn của thế giới chúng ta để mang sứ điệp hoàn toàn tốt lành và bình an. Những anh em này, với đôi chân bước đi mạnh mẽ, đang giới thiệu cho từng người và cho tất cả một lời đề nghị hấp dẫn: thật là hay để bước ra khỏi nội vi nhỏ bé của tu viện để bước vào trong một nội vi lớn lao hơn của thế giới để gặp gỡ, học hỏi, rao giảng và đầu tiên và trước hết là để ở lại ... dùng đôi bàn tay nhỏ bé, không vũ khí chạm đến thân xác những người sống trong các thành phố của chúng ta, trong những vùng ngoại biên, những người đang tìm kiếm ý nghĩa, đang kiếm tìm sự sống. Để chia sẻ xác quyết của ĐGH Phanxicô: “Ra khỏi chính mình để hiệp nhất với những người khác thì tốt cho chúng ta” (NVTM 87), và hành vi ấy làm cho chúng ta nên tốt lành bởi vì hướng đến người khác cũng có nghĩa là hướng đến Chúa Kitô, điều tốt đẹp đã trở thành con người.

Những anh em này là những người đã và đang viết những Dòng Chữ hiện tại, với một đích nhắm gấp đôi của việc kêu mời toàn thể huynh đệ đoàn thể giới đến uống từ những nguồn mạch tươi mát của nền linh đạo mà chúng ta đã được ban tặng –như thế,

lay động chúng ta khỏi tình trạng mê mệt của sự thịnh vượng đã làm chúng ta u mê và giam hãm chúng ta- để vẽ nên và lên ảnh cho con đường mà chúng ta đã và đang bước đi cho đến bây giờ: một con đường được làm bởi nhiều niềm vui và sự mệt mỏi, nhiều nỗ lực và những kết quả tốt đẹp, tất cả được làm thành có thể nhờ sức mạnh của Thần Khí.

Những Nguyên Tắc Hướng Dẫn thì đơn giản:

- chia sẻ lịch sử ngắn gọn về Những Dạng Thức Mới của đời sống và sứ vụ; một lịch sử trong đó sự đan quyện giữa gọi hứng của Thiên Chúa, đáp trả của anh em và sự biện phân của các vị phục vụ có thể nhận thấy,
- trong định hướng được sản sinh từ kinh nghiệm của những người đang cố gắng sống nét đẹp của linh đạo Phan Sinh với một sự khao khát và dẫn thân sâu xa, trong sự đổi mới đời sống cá nhân và cộng đoàn, trong sự gắn kết để chuyển dịch nó vào trong ngôn ngữ được nói của con người,
- một tổng hợp chủ động những yếu tố vốn là nền tảng cho Những Dạng Thức Mới của đời sống và sứ vụ, một tổng hợp đã có nguồn gốc từ sự năng động của sự hiểu biết và thậm chí hay gây gỗ giữa những ví dụ, giữa bên trong (ad intra) và bên ngoài (ad extra), giữa con đường lên dốc mỗi ngày hướng đến Thiên Chúa và con đường đi xuống hướng đến các anh chị em mình,
- một sự trình bày đích thực về những biểu hiện về mặt con số mà Những Dạng Thức Mới đạt được trong những bối cảnh tạp nham của thế giới chúng ta: những sự biểu lộ khác nhau của những nét mặt của Chúa, Đáng yêu thương tất cả mọi loài thọ tạo và thế giới mà Người làm ra bằng chính đôi tay mình,
- những đề nghị huynh đệ khiêm tốn để sống những mối liên hệ có tính cách xây dựng giữa Những Dạng Thức Mới và đời sống của tỉnh dòng, cách riêng là trong mối liên hệ với giai đoạn huấn luyện, trên con đường của đồng hành và thẩm định.

Chúng ta biết ơn những anh em này, những người, trước sự rủi ro rộng khắp của việc diễn đạt bằng từ ngữ Thân Thể Đức Kitô, đã tin tưởng sự cụ thể của Lời trở thành người phạm, của Lời vốn đang không ngừng trở thành người phạm hôm nay trong lịch sử và trong ranh giới địa lý nơi đó Đấng Quan Phòng đặt chúng ta vào.

Lời mời gọi hướng đến một đời sống mới trở nên một sức hút mãnh liệt cho chúng ta. Nó nhắc nhở chúng ta rằng sự Mới Mẻ là Căn Tính của chính Dòng Anh Em Hèn Mọn. Trong thực tế, chúng ta nhận ra mình khi sự Mới Mẻ của Thánh Thần Chúa đi vào bên trong chúng ta.

Đối với đời sống mới của Đấng Phục Sinh, tất cả cùng nhau, chúng ta phó thác con đường của Những Dạng Thức Mới này, để, nhờ những dạng thức này, giai điệu Halleluia đối với đời sống mới vang dội bên trong chúng ta và trong tất cả các huynh đệ đoàn của chúng ta!

Giờ đây chúng ta đã có hai vị thánh mới, ĐGH Gioan XXIII và ĐGH Gioan Phaolô II: Ước gì sự đồng hành của các ngài giúp chúng ta *dựng nên trong chúng mình một ngôi nhà và một nơi ở vĩnh cửu cho Đấng Tối Cao* (thánh Phanxicô): một ngôi nhà ở đó mọi người có thể đi vào và ở lại để tìm thấy khuôn mặt đầy lòng thương xót và luôn luôn mới mẻ lạ lùng của Thiên Chúa!

Rôma 27 tháng 4 năm 2014

Br. Massimo Tedoldi

Tổng Thư Ký

Văn Phòng Truyền Giáo và Phúc Âm Hóa

1

RƯỢU MỚI TRONG BẦU DA MỚI

*Tất cả chúng ta hãy nhớ điều này:
một người không thể loan báo Tin Mừng Chúa Giêsu
mà không có chứng từ xác thực nơi đời sống của người ấy.*

*Những người lắng nghe và quan sát chúng ta
phải có khả năng thấy trong những hành động của chúng ta
điều họ nghe từ môi miệng chúng ta
và nhờ đó dâng lời ca ngợi Thiên Chúa!*

*Giờ đây tôi nghĩ đến một số lời khuyên
mà thánh Phanxicô đã ban cho các anh em của ngài
rao giảng Tin Mừng, và nếu cần thiết, sử dụng lời nói.
Loan báo với đời sống của anh, với chứng từ của anh.*

*Sự không nhất quán nơi một phần các mục tử và người tín hữu
giữa điều họ nói và điều họ làm
giữa lời và cách sống
đang hủy hoại sự đáng tin của Hội Thánh”*

(ĐGH Phanxicô, *Bài Giảng*, Basilica of Saint Paul Outside-the-Walls
CN III PS, 14/4/2013)

1.1. Một cái nhìn vào lịch sử gần đây nhất của chúng ta

“Con người hiện đại thích nghe các chứng nhân hơn là những thầy dạy, và nếu họ nghe những thầy dạy, thì chính bởi vì những thầy dạy cũng là những chứng nhân” (LBTM 41)

Thời gian được đánh dấu bởi sự đổi mới của Công Đồng đã và đang thấy sự sản sinh những huynh đệ đoàn mới trong Hội Dòng chúng ta vốn mới mẻ trong cơ cấu, nơi chốn, hình thức đời sống cũng như trong kế hoạch. Để trung thành hơn với nguồn gốc của chúng ta và đáp trả những mong đợi của Hội Thánh và thế giới, một lời mời gọi tiến tới một đời sống Tin Mừng hơn và đích thực hơn được cảm nhận mạnh mẽ. Chính ở trong tình huống này mà phong trào “Những Huynh Đệ Đoàn Bé Nhỏ” ra đời từ giữa năm 1960-1980¹. Chọn lựa một chương trình sống liên hệ đến các giá trị Tin Mừng để được sống, giả định một cuộc xuất hành từ những cơ cấu mang tính quy ước đến sự tự lực đặt nền trên công việc và chia sẻ đời sống của mỗi anh em với nhiều người nam và nữ, bắt đầu từ những người nghèo nhất và những người bị loại trừ nhất. Phong trào này đã sản sinh những kinh nghiệm khác nhau, tuy nhiên, hầu như tất cả những kinh nghiệm này đều bị chấm dứt một vài năm sau đó. Trong phạm vi thực tiễn, nhiều chương ngại đã ngăn cản sự hoàn thành mỹ mãn của những dự án này: động lực, vốn có lẽ quá lý tưởng và nặng ý thức hệ; sự khó khăn trong việc giữ được sự căng thẳng lành mạnh giữa việc quan tâm đến đời sống thường nhật của huynh đệ đoàn và đời sống cầu nguyện với những dấn thân bên ngoài, chủ yếu là công việc (thường được trả tiền thù lao).

Trong 20 năm trở lại đây, một nghiên cứu đã được nêu ra, đã và đang mang lại những hoa trái mới. Tự do hơn khỏi những kỳ

¹ Cf. Report by fra Thaddée Matura at the Seminary of Assisi (20-24 March 2006): *From the smallest bit to Europe: new Franciscan paths*

vọng về mặt xã hội và khỏi những mối nguy hiểm của ý thức hệ, đường hướng muốn tập trung trên đời sống theo Tin Mừng một cách triệt để là dấu chỉ và chứng từ về Vương Quốc cho con người của thời đại chúng ta. Được các tài liệu của Hội Thánh và Hội Dòng mời gọi, sự tập trung có chủ đích của các dự án hướng đến việc loan báo Tin Mừng, mà không quên rằng đời sống huynh đệ đoàn trong sự hèn mọn là nguồn mạch cho bất cứ sứ vụ đích thật nào. Anh em nhận thức rằng sự mới mẻ triệt để của thời đại mà chúng ta đang sống (hậu hiện đại), cách riêng trong lục địa châu Âu, đã thay đổi sâu xa trong nhiều mô hình văn hóa, đang mở ra cho chúng ta những vấn nạn mới và đẩy chúng ta hướng đến một tổng hợp không được xuất bản; đằng khác, những nhận thức rõ ràng được cảm nhận rằng ngôn ngữ, biểu tượng, nơi chốn, và những phương thức đã được thử nghiệm để diễn tả dạng thức sống của chúng ta thì cho đến nay không còn đủ nữa. Chúng ta cảm thấy có trách nhiệm để làm cho linh đạo có ý nghĩa ngày một hơn để cho lối sống của chúng ta một lần nữa tìm thấy sự trong sáng, rõ ràng và mạnh mẽ của Tin Mừng hầu trở nên một dấu chỉ và một lời ngôn sứ.

Qua những kinh nghiệm mà nhiều anh em đã có cơ hội để đi trong lúc ấy, Thần Khí của Đức Chúa đang hướng chúng ta đến một cách cảm nhận mới, một cách suy tư mới, một sự can đảm mới. Hơn thế nữa, nhiều anh em đã và đang tìm thấy trong Những Dạng Thức Mới một sự đáp trả cụ thể đối với ước muốn của họ cho việc đổi mới và cho một sự tươi mới trong đời sống thánh hiến của họ, thường phải đối phó với những khó khăn và bệnh tật mà các cơ cấu “mang tính lịch sử” của chúng ta đang là những nguyên nhân trên con đường thiêng liêng, cá nhân và cộng đoàn trong việc bước theo Đức Giêsu Kitô, Chúa chúng ta.

Một trong những kinh nghiệm đã ghi dấu ấn sâu xa con đường nghiên cứu Những Dạng Thức Mới là đời sống lưu động. Huynh đệ đoàn lưu động là một cách thức cụ thể để sống Tin Mừng cách triệt để, để là dấu chỉ và chứng từ cho những giá trị của Vương Quốc cho những người đương thời, nó là một sứ vụ

của huynh đệ đoàn vốn “làm cho một trong những khía cạnh của đời sống Phan Sinh một lần nữa trở thành thực tại, bằng việc sống những khoảng thời gian khác nhau trong cầu nguyện, không tiền bạc, không nhà cửa, hay ăn xin để làm chứng cho cách sống của Chúa Kitô (*Christi vivendi forma*)”¹.

Trong thực tế, trong thời gian xác minh cuộc gặp gỡ theo sau sứ vụ lưu động qua những con đường của Rôma (2/2005), ở đó Tổng Thư Ký Văn Phòng Phúc Âm Hóa đã được mời, rằng dự án của một hội nghị châu Âu được khai sinh với mục đích đặc biệt chia sẻ và thúc đẩy tìm kiếm những lối đi mới khả dĩ cho tương lai. Nhiều hội nghị khác được tổ chức sau đó đã cho những đóng góp quý giá cho công việc suy tư trên Những Dạng Thức Mới². Trước tất cả những điều khác, những cuộc gặp gỡ này được sống trong dạng thức của một buổi hội thảo, đã và đang cho phép việc chia sẻ những kinh nghiệm khác nhau. Qua việc so sánh những kinh nghiệm sống khác nhau có thể xác định được “một ước số chung lớn nhất”, chẳng hạn các đặc tính cấu thành “sự mới mẻ” được tìm thấy trong các thực thể huynh đệ khác nhau. Cũng khá quan trọng khi khởi đầu từ một kinh nghiệm độc đáo trong số những trải nghiệm đó để so sánh với những phản ứng cụ thể khi sống qua sự căng thẳng tất yếu giữa dự phóng cộng đoàn và dự phóng cá nhân, giữa đời sống *hướng nội* (ad intra) và *hướng ngoại* (ad extra), giữa sự mới mẻ của đời sống một cá nhân nào đó với đời sống huynh đệ đoàn theo cách thức truyền thống, giữa bất cứ nghị quyết nào có thể có của tinh dòng đối với mỗi anh em và của Ban quản trị Hội Dòng. Trong số các kinh nghiệm tích cực nảy sinh từ cuộc gặp gỡ này, sự hiệp lực giữa cơ sở và những người quản trị có được đề cập đến. Trong thực tế, những cuộc gặp gỡ này, được tổ chức bởi Tổng Thư Ký của Văn Phòng Truyền Giáo

¹ From the Project of the Itinerant Fraternity, cf. *From the signs of the times to the time of signs. Testimonies*. Curia generale OFM, 2002, 30-34

² 1st Seminar: Assisi, 20-24 March 2006; IInd Seminar: Frascati (Rome), 7-10 January 2009; IIIrd Seminar: Sassone (Rome), 2-6 May 2011; IVth Seminar: Greccio, 4-8 March 2013

và Phúc Âm Hóa luôn luôn có sự tham dự của Tổng Phục Vụ José R. Carballo và một số tông cổ vấn, cũng như của các anh em đến từ những kinh nghiệm rất khác nhau. Việc tổ chức những buổi hội thảo khác nhau đã sản sinh một số công cụ nhỏ nhỏ nhưng hữu lợi ích làm cho các anh em của toàn Hội Dòng linh hội và thấu hiểu tinh thần và ý nghĩa của Những Dạng Thức Mới¹. Trong thông điệp kết thúc, những cuộc gặp gỡ này thường nhắc tính đến cả ở cấp độ tỉnh dòng lẫn liên tỉnh dòng (sự cộng tác giữa các tỉnh dòng lân cận), hội nghị các giám tỉnh, với sự chú ý hướng tới châu Âu (một chủ đề vẫn đang còn được phát triển, với sự quan tâm đặc biệt trong việc thực hành). Giữa kết quả tích cực của các buổi hội thảo, nảy sinh dự án huynh đệ đoàn truyền giáo của châu Âu cho Palestin và sự vắng phục Tổng Phục Vụ cũng được nói đến trong cái nhìn về việc sống “sự mới mẻ” có đó và cùng với các anh em thuộc những tỉnh dòng khác nhau, và đón nhận, tạo điều kiện cũng như định hướng những dự án và những “mộng ước” của những anh em ước mong thử nghiệm mình trong Những Dạng Thức Mới.

Đọc theo hành trình, điều ngày một rõ ràng hơn đó là ơn gọi chúng ta là một quà tặng chứ không phải một quyền lợi để rồi rồi cuộc nhằm đạt tới hay lấy từ người khác. Một quà tặng có thể trở sinh hoa trái bên trong các huynh đệ đoàn cũng như bên trong những hoàn cảnh thông thường của các tỉnh dòng, và chúng ta đón nhận như là một tiếng gọi cho một sự nhất quán lớn lao hơn, khi chúng ta nhận ra người đóng vai chính là “tác động thánh của Thần Linh Chúa”² hoạt động bên trong mỗi người chúng ta.

Mới đây, Huấn Quyền của Hội Thánh dường như cũng thúc giục chúng ta tiến bước trên con đường đổi mới đời sống của chúng ta vốn đã và đang được đảm nhận đến lúc này: “Trong khi

¹ *1st subsidiary From the smallest bit to Europe (2006) and New Franciscan paths*

in Europe (2009); cfr. also the final Paper of the IIIrd European Meeting on the new forms of evangelization and the new fraternities, Sassone (2011)

² L X,9

gia đình là người bảo vệ sự thánh thiêng của sự sống trong cội nguồn của nó, đòi sống thánh hiến, vì được kêu mời để nên đồng hình đồng dạng với chính Đức Kitô, là người bảo vệ ý nghĩa cơ bản, đầy tràn và triệt để của sự sống.”¹

1.2. “Mới” ... trong nghĩa nào và tại sao?

“Cần có một cuộc Tân Phúc Âm Hóa! Mới trong sự nhiệt tình, trong phương pháp và trong sự diễn đạt của nó”

ĐGH Gioan Phaolô II, *Speech to XIX Assembly of CELAM*, 9 March 1983,3

Trong khoảng ba thập kỷ trở lại đây, từ ngữ ‘mới’ thường được xuất hiện trong các diễn từ và các cuộc nói chuyện thông thường. Trong sự tìm kiếm nồng nhiệt cho một mối liên hệ mới giữa Hội Thánh và thế giới hiện đại, công đồng Vatican II đã kiên quyết cho “những câu trả lời mới đối với những vấn đề mới” và “viện dẫn một cách thể mới cho việc trình bày các sự việc”², bằng cách đó, trong cái nhìn vươn tới một “chủ nghĩa nhân bản Kitô giáo”³, nó đã xác định tính chất mẫu mực của bất kỳ sự đổi mới nào của Hội Thánh như được tập trung vào hoạt động song hành của sự đổi mới, trong lãnh vực tinh thần và trong sự thích ứng đối

¹ “Chúng từ của người sống đời thánh hiến, như Thượng Hội Đồng Giám mục nhận thấy, có một ý nghĩa nội tại và cánh chung. Anh chị em, những con người được thánh hiến, là những chứng nhân của ‘đời sống mai sau, chân trời của ý nghĩa về sự tồn tại của con người’, và đời sống của anh chị em, bởi vì ‘được hoàn toàn thánh hiến cho Ngài, trong sự thực hành nghèo khó, khiết tịnh và vâng phục

là dấu chỉ của thế giới tương lai vốn làm cho tất cả mọi sự tốt đẹp trong thế giới này thành tương đối”x. *The message of Italian Bishops for the 17th World day of Consecrated Life (2nd February 2013)*, where the *Message to the People of God* addressed by the Synod about New Evangelization is quoted (26 October 2012, n. 7)

² ĐGH Gioan XXIII, *Gaudet mater Ecclesia*, opening speech of the Council, 11 October 1963. This speech was defined as the “charter of the new times”

³ ĐGH Phaolô VI, *Conclusive speech to the Council*, 7 December 1965.

với thế giới hiện đại¹. Những bản văn tiếp theo của Huấn Quyền Tòa Thánh khởi đi trong cùng một đường hướng với “sự mới mẻ” đến công thức nổi tiếng của ĐGH Gioan Phaolô II, mà đối với ngài, việc Phúc Âm Hóa hôm nay trong thế giới hiện đại phải “mới” trong “sự nhiệt tình, trong phương pháp và trong sự diễn tả của nó”². Gần đây hơn, ĐGH Bênêđictô đã đi xa hơn trong việc thiết lập một sứ vụ mới³ cho mục tiêu này; ngài đã muốn dành kỳ họp của Thượng Hội Đồng Giám Mục cho việc Tân Phúc Âm Hóa. Sứ điệp chung kết của Thượng Hội Đồng trình bày hai phần của một sự đổi mới về mặt tinh thần (bên trong) và sự rao giảng (bên ngoài) như là những đường chuẩn cho mọi cuộc Phúc Âm Hóa.⁴

Trong thực tế, chữ “mới” được viện dẫn cách rộng rãi trong những thập niên sau này, là một phần của đời sống Kitô hữu: nó là kết quả của một sự hoán cải liên tục, làm cho chúng ta trở nên mới mẻ, cả trong con tim lẫn trong các mối quan hệ, cho một sự đón nhận Thiên Chúa và anh em đầy tràn hơn, những người bước đi cùng với chúng ta trong thời đại hôm nay. Một cách chính xác, sự mới mẻ là điều mà người môn đệ trung thành trong ngôi trường của vị Thầy là người khẳng định rằng Ngài sẽ “đổi mới mọi sự” (Kh 21,5), chính sự năng động này biến điều “anh em đã nghe Luật dạy” thành “...còn Thầy, Thầy bảo anh em” (x. Mt 5,21-

¹ Như được thấy trong *Sắc Lệnh Canh Tân Thích Nghi Đời Sống Tu Trì*, 2: “Việc canh tân thích nghi đời sống dòng tu một trật bao gồm sự liên tục trở về nguồn mạch của đời sống Kitô hữu và ơn linh ứng nguyên thủy của hội dòng cũng như sự thích nghi hội dòng với những hoàn cảnh đổi thay qua các thời đại.”

² ĐGH Gioan Phaolô II, *Speech to XIX Assembly of CELAM*, 9 March 1983,3

³ ĐGH Bênêđictô XVI, *Motu proprio Ubi cumque et semper*, mà với văn kiện này ngài thiết lập Hội Đồng Giáo Hoàng cho việc thúc đẩy Phúc Âm Hóa Mới, 21.9.2010

⁴ *Mutated social, cultural, economic, political and religious scenarios call us to something new: living our communitarian experience of faith as well as the preaching in a renewed way*, XII Ordinary General Assembly of the Synod of Bishops, 7-28 October 2012, *Message to the people of God*, 2

25,27-28,...). Giờ đây chiều kích nội tại của cái mới mẻ và chiều kích bên ngoài của nó thì không tách biệt, tựa như rễ và hoa trái. Như thế, sự thay đổi con tim đang dấn dập vào trong những mối liên hệ và công việc cấu thành đời sống của chúng ta với người khác, huynh đệ đoàn của chúng ta và công việc mục vụ.

Để thực tế, “cái mới mẻ” luôn đòi hỏi sự ôm ấp quá khứ với sự phong phú nơi di sản của nó, và tương lai, với tất cả những thay đổi có thể đã được nhận biết trong hiện tại. Tiếp theo đó, sự mới mẻ liên kết ký ức và lời ngôn sứ, sự trở về với những nguồn cội và sự ước ao cho tương lai hướng đến mục tiêu sau cùng (đó là lý do vì sao truyền thống định nghĩa những thực tại đang chờ đợi chúng ta như là Cái Cuối Cùng: Novissimi). Từ những năm hậu Công Đồng, chúng ta là những khán giả đối với những khuynh hướng vô cùng nguy hiểm; những khuynh hướng này tách biệt một yếu tố nhằm hủy hoại một yếu tố khác có thể có; chúng ta chứng kiến sự liêu lĩnh của việc hoặc là quay về quá khứ dưới dạng thức của một khoa khảo cổ quy chiếu về mình, hoặc là tạo ra khoảng cách thiếu khôn ngoan gần như làm hỏng toàn bộ cội rễ của đời sống Kitô hữu. Chính Đức Chúa đề nghị cho chúng ta một sự quân bình khi định nghĩa chính mình: “Ta là Anpha và Ômêga, là Đấng hiện có, đã có và đang đến, là Đấng Toàn Năng (Kh 1,8). Và chính Ngài là Đấng mà chúng ta phải mặc lấy, rằng chúng ta phải “mặc lấy con người mới” (Ep 4,24, Cl 3,10). Khi ấy, sự đến của cái Mới Mẻ là một sự năng động hài hòa giữa Anpha và Ômêga, giữa cái bắt đầu và cái kết thúc, giữa ký ức và lời ngôn sứ.

Con đường của Hội Thánh trong sự tìm kiếm của nó cho sự mới mẻ hiện diện cách rõ ràng trong Hiến Chương chúng ta và trong các văn kiện của Hội Đồng¹. Trong huynh đệ đoàn, việc diễn

¹ Để huynh đệ đoàn chúng ta mang tính tiên tri trong việc chu toàn nhiệm vụ Phúc Âm Hóa, anh em phải quan tâm sống ơn gọi Phan Sinh qua những hình thức mới mẻ, theo tinh thần của Hội Thánh trong sự ăn khớp hài hòa với đời sống của Huynh Đệ Đoàn. HC 115§2.

tả Những Dạng Thức Mới của Đời Sống và Sứ Vụ¹ luôn được dự định trong sự kết hợp với việc đổi mới nội tại, và sự hoán cải hằng ngày, đời sống bên trong huynh đệ đoàn và sứ vụ truyền giáo “được hợp nhất”, “được bao gồm” trong ngày hôm nay của lịch sử. Việc “đền tội” của thánh Phanxicô², luôn luôn cho ngài cặp mắt mới để thấy nơi chốn sự rao giảng đang dẫn tới và một con tim mới để đón nhận mọi người, khởi đi từ người phong và người nghèo của thời đại ngài, nghèo về Thiên Chúa và nghèo về đồ vật. Những Dạng Thức Mới cách riêng làm nổi bật đời sống huynh đệ vốn là “chứng từ đầu tiên và rạng rỡ cho Tin Mừng”³ và bởi đó là “dạng thức đầu tiên của việc loan báo Tin Mừng”⁴. Để trở nên sự trong sáng của Tin Mừng, họ muốn giữ tinh thần cầu nguyện và sốt mến bên trong họ và xây dựng những mối tình huynh đệ sâu xa và đích thực theo kiểu hèn mọn và trong sự đam mê của họ cho việc loan báo Tin Mừng. Tất cả qua con đường đổi mới này việc thường huấn có một mối liên hệ đặc biệt vốn được đánh giá như là một lời mời gọi liên tục và một sự khuyến khích đến với sự mới mẻ của đời sống theo Tin Mừng.

Trong chiều kích *hướng ngoại*, những dạng thức mới khác nhau của sứ vụ là sự đáp trả đa dạng đối với tính cấp thiết trong việc vươn tới tất cả người nam và người nữ của thời đại chúng ta tại nơi họ sống, của việc trở nên gần gũi hơn với mọi người, cách riêng đối với những người bị bỏ rơi, của việc kích hoạt lời mời gọi “Phanxicô, hãy đi!” mà trọng Chuộc Tội không ngừng lặp lại với chúng ta hôm nay, đồng thời rèn luyện đôi tai để ta có thể nghe tiếng gọi của các anh chị em của chúng ta: “Phanxicô, hãy đến!”, của việc mạng vá lại niềm hy vọng và lòng ao ước trời mới đất

¹ Để đặt tên cho những huynh đệ đoàn này, những cách diễn tả sau thường được sử dụng: *Những Dạng Thức Mới, Những Dạng Thức Mới Của Đời Sống và Sứ Vụ, Những Dạng Thức Mới của Đời Sống Huynh Đệ và Phúc Âm Hóa, Những Huynh Đệ Đoàn Mới với Sứ Vụ, Những Huynh Đệ Đoàn Tích Hợp*.

² DC 1.

³ HC 87§2; x. HC 84

⁴ HC 89§1; x. *Những Người Mang Quà Tặng Phúc Âm 27* (x. thêm 28)

mới¹. Nó cũng là một sự nhạy cảm mang tính Tin Mừng về việc trình bày Tin Mừng theo ngôn ngữ của thời đại của chúng ta; nó là sự can đảm của việc xem lại các cơ cấu thường kèm chế bước chân của chúng ta; nó là một sự táo bạo điển hình của những người sống trong sự mới mẻ của Thần Khí.

Từ ngữ *mới* thì không chống lại những dạng thức loan báo Tin Mừng truyền thống, đúng hơn nó bổ sung cho công việc đó trong cái logic *và-và*² mặc dù hôm nay cái mới có đặc quyền trong bối cảnh xã hội³ và Giáo Hội đang thay đổi và với sự xuất hiện mới mẻ của dấu chỉ thời đại. Nó là một bài học của lịch sử hai ngàn năm của Hội Thánh: sứ vụ loan báo Tin Mừng trong thực tế đã “mang những dạng thức mới và luôn luôn với những phương thức mới trong tiến trình lịch sử, tùy theo nơi chốn, tình huống và những thời khắc lịch sử”⁴. Sự chứng minh này là một sự thúc đẩy xa hơn hướng tới một sự đổi mới liên tục⁵.

Những Dạng Thức Mới của Đời Sống và Sứ Vụ có khuynh hướng xem xét lại những Nguồn Mạch, luôn tươi mát và mới mẻ, vốn hấp thụ linh đạo nguyên thủy của thánh Phanxicô, “con người mới”⁶, con người của tương lai, trong khi gọi hứng cho chúng ta với những sự nhập thể mới, những mới mới và những kiểu mẫu truyền giáo, một đam mê mới và những sách lược truyền giáo mới.

¹ x. 2Pr 3,13; Kh 21,1

² Một trong những hình thức phúc âm hóa *inter gentes* nhiều anh em đang dẫn thân vào là hình thức được gọi là phúc âm hóa “truyền thống”. Hình thái này vẫn giữ được tính cách đáng trân trọng, nhưng không loại trừ hoặc chống lại những hình thức phúc âm hóa mới (QTPA 17)

³ Không bỏ qua những hoạt động thông thường của việc truyền giáo, sự ưu tiên phải được ban tặng cho những sáng kiến mới (QTPA 20)

⁴ ĐGH Bênêđictô XVI, *Ubi cumque et semper, Motu proprio* với văn thư này Hội Đồng Giáo Hoàng cho việc thúc đẩy Tân Phúc Âm Hóa đã được thiết lập.

⁵ Như được chỉ rõ trong số 13 sắc lệnh *Đức Ái Hoàn Hảo*, qua đó ước muốn được diễn tả rằng lời khẩn khó nghèo được làm chứng trong những dạng thức mới: “những hình thức thể hiện mới”

⁶ ĐT 12,8; 3 Cel 1,1

Trong thời khắc lịch sử này, nơi đó Hội Dòng đang kinh nghiệm sự mệt mỏi của việc xác định lại chiều kích, chúng ta phải luôn luôn nhớ rằng “việc tái tổ chức sẽ là sáng tạo và là nguồn mạch của những dấu chỉ mang tính ngôn sứ nếu chúng ta quan tâm để lại dấu chỉ của những sự hiện diện mới, mặc dù số lượng khiêm tốn, để đáp trả những nhu cầu mới, đặc biệt cho tất cả những ai đến từ chỗ bị bỏ rơi và lãng quên nhất”¹.

¹ *The fraternal community life*, CIVCSVA 1994, 67. Cf. Benedict XVI, *Audience of the 13 January 2010*: “Hôm nay cũng thế, mặc dù chúng ta sống trong một xã hội trong đó “cái có” thường lấn lướt “cái là”, chúng ta thường rất nhạy cảm với những ví dụ về nghèo khổ và liên đới mà những người tin đề nghị bởi những quyết định can đảm của họ. Hôm nay cũng thế, những dự án tương tự thì không thiếu: các phong trào, vốn nảy sinh đích thực từ sự mới mẻ của Tin Mừng và sống nó với sự triệt để trong ngày tháng và thời đại này, đặt mình trong bàn tay Thiên Chúa để phục vụ những người thân cận của họ. Như ĐGH Phaolô VI đã mời gọi trong Tông Huấn Loan Báo Tin Mừng, thế giới nghe thầy dạy khi họ cũng là những chứng nhân. Đây là một bài học không bao giờ được quên trong bốn phần loan báo Tin Mừng: là một tấm gương phản ánh tình yêu thần linh, người đó phải sống trước tiên điều mà họ loan báo”.

2

NHỮNG DẠNG THỨC MỚI CỦA ĐỜI SỐNG VÀ SỨ VỤ

*“Xin Chúa ban cho chúng ta sự tự do này,
để đi vào trong thánh điện
nơi đó Ngài là vị thượng tế và chuyển cầu cho chúng ta
và bất cứ điều gì chúng ta xin cùng Chúa Cha,
nhân danh Người, thì Chúa Cha sẽ ban cho chúng ta.*

*“Nhưng xin Ngài cũng ban cho chúng ta lòng can đảm
để đi vào trong “thánh điện” khác
nơi mà những nỗi đau
của những anh chị em nghèo khổ của chúng ta,
những con người khốn khổ,
đang vác thập giá và vẫn chưa chiến thắng,
như Đức Giêsu đã chiến thắng.”*

ĐGH Phanxicô, *Homily at Santa Marta*, 11 May 2013

2.1. Hướng đến một căn tính chung. Những Nguyên Tắc Chỉ Đạo

“Thực hiện những mối quan tâm của riêng mình về các vị tiền nhiệm đáng kính, tôi xem đây như là cơ hội để đề nghị một sự đáp trả xứng hợp, nhờ đó toàn thể Hội Thánh cho phép mình được tái tạo bởi Thần Khí, có thể trình bày mình với thế giới đương thời với một sự thôi thúc truyền giáo để thúc đẩy một cuộc Tân Phúc Âm Hóa.”

(Benedict XVI, Apostolic Letter in the form of “Motu Proprio” Ubicumque et semper, establishing the Pontifical Council for Promoting the New Evangelization, 21st September 2010)

Những yếu tố căn bản của Những Dạng Thức Mới cũng như các cơ cấu phẩm trật của những yếu tố này và nhu cầu cho sự hài hòa vốn nổi kết chúng lại với nhau đã cho thấy ngày một rõ ràng hơn trong các kỳ hội thảo và các cuộc gặp gỡ. Trong cuộc hội thảo được tổ chức tại Frascati năm 2009, các anh em đã gặp nhau để đề cập đến bảy tiêu chuẩn được nhận biết như là quan trọng cho việc khởi đầu một Dạng Thức Mới của sự hiện diện mang tính loan báo Tin Mừng. Trong những năm tiếp theo sau, những tiêu chuẩn này không chỉ được xác nhận trong giá trị của chúng, nhưng còn được tiếp tục phân tích trong chiều sâu bên trong mỗi một huynh đệ đoàn cũng như trong các cuộc hội họp và trong những buổi hội thảo kế tiếp đã được nói đến bên trên.

Với nghị quyết 13, Tổng Tu Nghị 2009 đã có ý định thúc đẩy một lối tiếp cận Phan Sinh về sứ vụ loan báo Tin Mừng của các anh em, qua đó xác nhận và chính thức hóa các tiêu chuẩn là kết quả trong những buổi hội thảo trước đó. Một sự hội tụ đầy ý nghĩa cũng đã được tìm thấy trong các kết quả nghiên cứu mang tính học thuật về tình trạng của Hội Dòng, trong đó đa số các anh em được hỏi quan tâm lớn hơn đối với đời sống thiêng liêng, hiệp thông huynh đệ, mở ra với người khác, cộng tác với Hội Thánh địa

phương và sứ vụ với giáo dân và gia đình Phan Sinh¹. Sau cùng, cuộc hội thảo tại Greccio (2013) đã chỉ ra những lưu ý khác gắn liền với mối tương quan mà bất kỳ Dạng Thức Mới nào cũng phải coi trọng việc lưu tâm đến ơn gọi và việc huấn luyện, cũng như lưu tâm đến gia đình Phan Sinh và giáo dân.

Trong sứ điệp chung kết, cuộc hội thảo vào năm 2011 tại Carmel of Sassone (Rome) đã đề nghị việc làm rõ Những Nguyên Tắc Chỉ Đạo về Những Dạng Thức Mới của đời sống và sứ vụ trong quan điểm đồng hóa những yếu tố không thể thiếu của chúng, và trong việc thông báo sau đó cho các Thực Thể của Hội Dòng và khuyến khích họ mở lòng mình ra và nâng thành như những huynh đệ đoàn “mới. Một danh sách những yếu tố luôn được giữ trong tâm trí được tổng hợp và nêu ra ở đây:

1. Ưu tiên cho đời sống cầu nguyện và cho việc lắng nghe Lời (“đọc Kinh Thánh” mỗi ngày và mỗi tuần; mỗi giờ một ngày cho cầu nguyện cá nhân; đọc “trong suy niệm” Giờ Kinh Phụng Vụ).
2. Quan tâm những mối quan hệ huynh đệ sâu xa và đích thực vốn soi sáng chứng tá đời sống huynh đệ (tu nghị cộng đoàn thường xuyên; những thời khắc đối thoại mỗi ngày, được bảo vệ bởi kỷ luật trong việc sử dụng các phương tiện truyền thông như Internet, điện thoại di động, Tivi).
3. Một lối sống đơn giản và đúng mực; hèn mọn và chứng tá (chuyển thành những chọn lựa cụ thể : trung thành với công việc tay chân phù hợp với ý muốn của thánh Phanxicô, quản lý các công việc trong nhà, có thể không nhờ đến những nhân viên được trả thù lao; sự cam kết trong việc đáng tin về mặt tài chánh).

¹ Cuộc thăm dò đã được chỉ đạo trong năm 2012-2013 bởi Salesian Renato Mion trên mẫu của 1400 anh em. Một sự phân tích chiều sâu của các kết quả của cuộc thăm dò này đã được thực hiện bởi ban Tổng Cố Vấn và các bộ phận của Trung Ương, cũng như bởi Ủy Ban nghiên cứu mang tính học thuật về tình trạng của Hội Dòng, như được đề nghị bởi Tổng Tu Nghị 2009 (QTPA, nghị quyết 14)

4. Đón nhận và chia sẻ đời sống với người khác, nhất là với người nghèo (gặp gỡ người khác).
5. Sứ vụ loan báo Tin Mừng với đặc tính ở giữa dân ngoại (inter gentes) ra đi, hiện diện trong những nơi chốn không biết, khó khăn và nguy hiểm, gần gũi với những người nghèo nhất, với những người đau khổ, những người bị loại trừ, với một sự chú ý đặc biệt đến những lãnh vực bờ biên và với những dạng thức mới của việc loan báo Tin Mừng và với những huynh đệ đoàn “được bao gồm” (ra đi từ những nội vi tu viện hướng đến nội vi là thế giới).
6. Hiệp thông với Hội Thánh địa phương (gần như là chứng từ của huynh đệ và hèn mọn).
7. Tự ý chấp nhận những dạng thức mới của sự cộng tác năng động với người giáo dân và gia đình Phan Sinh (cả ở lãnh vực liên tỉnh dòng và quốc tế, cũng như giữa những huynh đệ đoàn khác nhau với sự quan tâm tới huynh đệ đoàn truyền giáo châu Âu ở Palestine và Văn phòng Thư ký Phúc Âm Hóa và Truyền Giáo)

2.2. Một đời sống trở nên hài hòa

“Một lời rao giảng đổi mới được ban cho các tín hữu, ngay cả những người thờ ơ hoặc không hành đạo, một niềm vui mới trong đức tin và thành quả trong công việc rao giảng Tin Mừng. Thực ra, trọng tâm và bản chất của nó luôn luôn như nhau: Thiên Chúa, Đấng đã mặc khải tình yêu vô biên của Ngài trong Đức Kitô đã Chịu Chết và Sống Lại. Người làm cho các tín hữu luôn luôn mới, dù họ có cũ đi nữa: "Họ được thêm sức mạnh, như thể chim băng, họ tung cánh, họ chạy hoài mà không mỏi mệt, và đi mãi mà chẳng chùn chân". (Isaiah 40:31). Đức Kitô là "Tin Mừng vĩnh cửu" (Kh 14: 6), và Người là một "ngày hôm qua, ngày hôm nay và mãi mãi" (Dt 13: 8), nhưng sự phong phú và vẻ đẹp của Người thì vô tận. Người vẫn trẻ mãi và là suối nguồn liên tục của sự mới lạ.” (NVTM 11)

Việc làm nổi bật những tiêu chuẩn căn bản cho khởi đầu một cuộc sống và một dạng thức mới của sứ vụ không cho phép anh em từ bỏ những thách đố mỗi ngày của việc làm cho hài hòa những dấu chỉ căn bản này. Rõ ràng là các tiêu chuẩn phụ thuộc

lẫn nhau và mỗi một tiêu chuẩn cần được liên hệ với những tiêu chuẩn khác trong một sự hợp lực hài hòa, bắt nguồn từ công trình của Chúa Thánh Thần ở giữa chúng ta. Do đó, những loại khác nhau của Dạng Thức Mới chắc chắn sẽ nhấn mạnh yếu tố này hơn yếu tố khác theo sự gọi hứng nguyên thủy của mỗi huynh đệ đoàn mới.

Như thế, có ở đây trong sự tổng hợp những thách đố chính của việc phải đặt tất cả những khía cạnh khác biệt vốn có thể dường như là đối nghịch với nhau. Nhưng chính trong sự khó khăn của việc vượt qua mâu thuẫn mà sự tìm kiếm không ngừng sự ngự trị của ý muốn Thiên Chúa, vốn làm phát sinh bên trong chúng ta một sự hoán cải cá nhân và cộng đoàn. Sự đóng góp mang tính khai sáng đối với sự kết hợp mang tính hài hòa được đề nghị cho chúng ta bởi nghị quyết đầu tiên của Tổng Tu Nghị 2009 vốn thúc giục chúng ta sống sự ưu tiên của Hội Dòng (đời sống với Thiên Chúa, huynh đệ, hèn mọn, loan báo Tin Mừng và huấn luyện) như là sứ vụ của chúng ta, và sau đó trong sự năng động sôi nổi bên trong mà mỗi ưu tiên này được làm rõ qua những ưu tiên khác trong khi tất cả các ưu tiên này cùng nhau hướng đến sự loan báo Tin Mừng, “bên trong và trong mỗi viễn cảnh mở ra với thế giới”¹

- Tiêu chuẩn hàng đầu đó là vị trí ưu tiên của Thiên Chúa, một sự khẳng định rõ ràng rằng mỗi liên hệ sống động với Thiên Chúa, trong lời cầu nguyện cá nhân hay cộng đoàn, và trong sự đối thoại mỗi ngày với Lời có vị trí căn bản ở bất cứ Dạng Thức Mới nào. Nguyên lý nền tảng này xác định việc là môn đệ đi trước bất kỳ hoạt động tông đồ hay bất cứ công việc nào.

¹ BGG 1: một lần nữa đề nghị: “Những ưu tiên từ viễn cảnh của sứ vụ loan báo Tin Mừng và sự mở ra với thế giới, để rồi chúng có thể tiếp tục là những giá trị căn bản của sự quy chiếu cho việc linh hoạt đời sống và sứ vụ của chúng ta”

- Do đó buộc phải có sự hài hòa giữa đời sống chiêm niệm và sứ vụ, phù hợp với nguyên lý mà ĐGH Phanxicô khẳng định chúng ta luôn luôn là môn-đệ-truyền-giáo¹.
- Quan tâm đến tương quan huynh đệ đích thực và sâu xa đòi hỏi thời gian dành cho huynh đệ đoàn vốn được nhận biết như là nơi lý tưởng cho việc tăng trưởng như là những anh em, những Kitô hữu và những anh em hèn mọn². Về khía cạnh này, hai nhu cầu năng động cần được giải quyết: những mối liên hệ huynh đệ –những mối liên hệ cá vị với Đức Chúa; đời sống huynh đệ –đời sống tông đồ; những mối liên hệ bên trong –những tiếp xúc bên ngoài. Hơn nữa, những sự năng động khác bao gồm việc tìm kiếm sự cân bằng đầy sáng tạo giữa việc nắm giữ quyền bính và đối thoại huynh đệ và giữa dự phóng cá nhân riêng và dự phóng huynh đệ đoàn, giữa dự phóng của huynh đệ đoàn và nhu cầu của Hội Thánh địa phương. Trong các huynh đệ đoàn quốc tế, yếu tố ngôn ngữ và văn hóa khác nhau cũng phải được xem xét đến, quả thật có một sự xác đáng trong các mối liên hệ huynh đệ,.
- Một lối sống đơn giản và nghiêm túc cho phép chúng ta sống sự hèn mọn tự nguyện vốn làm cho chúng ta nên những người con của thánh Phanxicô và cho phép chúng ta trao ban chúng từ của mình qua đời sống của chúng ta, trước khi trao ban nó qua lời rao giảng. Một niềm xác tín sâu xa rằng chúng ta phải được loan báo Tin Mừng trước rồi mới ra đi để loan Tin Mừng³, ưu ái chúng ta với một con tim kiên định của người môn đệ, một lối cảm nhận khiêm tốn và tự do, một nhu cầu hoán cải sâu xa và liên tục. Mỗi một ngày sự hèn mọn đề nghị chúng ta nhiều khích lệ để tu dưỡng: làm

¹ ĐGH Phanxicô, Niềm Vui Tin Mừng 120: “chúng ta không còn nói rằng chúng ta là “môn đệ” và “nhà truyền giáo”, nhưng chúng ta luôn luôn là “môn đệ - truyền giáo”

² x. HC 39

³ “Trong việc loan báo Tin Mừng, Hội Thánh bắt đầu bằng việc Phúc Âm Hóa chính mình” (LBTM 15)

cho hài hòa thời gian và năng lực cho công việc tay chân và công việc của một tu sĩ với việc rao giảng; như điều khiển xu hướng của chúng ta nhắm tới một đời sống nghèo khó và nhu cầu tìm kiếm tiền bạc để tự lập; như việc vượt qua sự tương phản giữa một lối sống tiết độ và việc sở hữu những tòa nhà lớn vốn cần đến sự bảo trì bao gồm những người làm ăn lương, trong khi vẫn muốn trung thành với sự xác tín rằng tiền đề này phải tỏ lộ Tin Mừng thay vì là giấu nhem nó, và vì thế, phải luôn được hoán cải cùng với đời sống của chúng ta¹; giữa cuộc sống lưu động, được đặc tính hóa cách mạnh mẽ bởi bản tính tạm thời của nó, và một đời sống thoải mái nơi tu viện đang chờ đợi chúng ta trở về; giữa lời mời gọi triệt để của ơn gọi Phan Sinh và sự lệ thuộc kinh tế vào tình đồng².

- Một khía cạnh khác mà các huynh đệ đoàn cần phải lưu ý họa là sự cân bằng giữa sự hiếu khách mà các nhà của chúng ta đề nghị với nhu cầu cho đời sống huynh đệ và cho hành trình lưu động.
- Hơn nữa, một sự lưu ý cần thận là cần thiết cho bất cứ sự cộng tác nào với Hội Thánh địa phương vốn phải được sống với linh đạo người anh em hèn mọn của chúng ta, nhờ đó làm cho lời mời gọi của ĐGH “một Hội Thánh nghèo cho những người nghèo” trở thành lời mời gọi chúng ta³.
- Cuối cùng, trong khi chấp nhận giá trị và cái đẹp của những phương tiện truyền thông, chúng ta cảm thấy nhu cầu cho một tính kỷ luật bền bỉ trong việc sử dụng những phương tiện như thế.

¹ Cf. *Consilium Plenarium Ordinis fratrum Minorum*, Guadalajara (Mexico) 29: “*Tính chất không thay đổi là sự ổn định quá mức trong thời đại và nơi chốn của những cơ cấu diễn tả sự vắng bóng của phẩm chất Tin Mừng.*”

² Luôn nhớ rằng “*nền văn hóa phồn vinh làm chúng ta u mê*” (NVTM 54)

³ NVTM 198

2.3. Một đời sống, nhiều đường nét. Các Loại Của Những Dạng Thức Mới

“*Các Tu Hội Đời Sống Thánh Hiến và Tu Đoàn Đời Sống Tông Đồ luôn luôn đã và đang là tiếng nói ngôn sứ và chứng nhân sống động cho sự mới mẻ mà Chúa Kitô, của sự đồng hình đồng dạng với Đấng làm cho mình trở nên nghèo khó để nhờ đó mà chúng ta có thể trở nên giàu có nhờ sự nghèo khó của Người. Sự nghèo khó đầy quan tâm này là sự liên đới, chia sẻ và bác ái và được biểu lộ trong sự tiết độ, trong sự tìm kiếm công lý và trong việc đạt tới niềm vui cách cốt yếu, nhờ đó chống lại những thân tượng vật chất làm lu mờ ý nghĩa đích thực của đời sống. Nghèo khó về mặt lý thuyết thì không cần thiết, nhưng đúng hơn, nghèo khó mà chúng ta học hỏi nhờ việc đụng chạm đến thân thể của Chúa Kitô nghèo khó, nơi người khiêm nhường, nơi người nghèo, người bệnh và các trẻ em.*

“*Hôm nay vẫn thế, xin các anh chị em hãy sống cho Hội Thánh và cho thế giới, những tiền đồn của việc quan tâm đến mọi người và cho tất cả sự nghèo khó về vật chất, luân lý và tinh thần, và là gương mẫu cho việc vượt thắng mọi dạng thức của sự ích kỷ qua sự hợp lý của Tin Mừng vốn dạy chúng ta tín thác vào sự quan phòng của Thiên Chúa”.*

(ĐGH Phanxicô, *Message of the Holy Father to participants in the International Symposium on the theme: “The management of the ecclesiastical goods of Institutes of Consecrated Life and Societies of Apostolic Life, for the service of humanity and for the mission of the Church”*, organized by CVCSVA, 8-9 March 2014, Pontifical University Antonianum).

Những nét khác biệt mà các Huynh Đệ Đoàn Mới đã đạt được trong việc đáp trả đồng thời lời mời gọi của Thiên Chúa đối với nhu cầu của Hội Thánh và xã hội. Được sinh ra từ Thiên Chúa bên trong các con tim của những anh em, dưới những tình huống hoàn toàn khác nhau về thời gian và nơi chốn, chúng có thể được tổng hợp lại bởi loại hình theo những phạm trù sau:

- *Huynh đệ đoàn trong tu viện truyền thống*, dạng thức chiến lược cho việc lan truyền đến một số lớn anh em những giá trị làm nên đặc tính của chúng ta. Những huynh đệ đoàn này giống nhau về mối quan tâm đến một lối sống đơn giản và nghiêm túc và là nơi đón nhận anh em, trong khi phân biệt với những huynh đệ đoàn khác theo đặc tính riêng của chúng:

- Một lối sống căn bản và đơn giản, cách riêng về chứng từ hèn mọn,
 - Một mối quan tâm đặc biệt trong việc sử dụng các ngôn ngữ và các sách lược đáp trả thế giới chúng ta,
 - Chào đón và cộng tác với các tu sĩ khác và với giáo dân,
 - Chào đón linh mục và tu sĩ cần đến sự hỗ trợ tinh thần,
 - Đón nhận những người đang gặp khó khăn, về vật chất hay tinh thần,
 - Đón nhận những người nhập cư,
 - Những dạng thức “truyền giáo” mới.
- Những huynh đệ đoàn dân thân cho sự hòa nhập trong môi trường ngoại vi thành phố.
 - *Những* huynh đệ đoàn sống trong các ngôi nhà (không phải tu viện) ở miền quê: cơ cấu đơn giản, công việc tay chân, tương quan sinh động với thiên nhiên.
 - *Những* huynh đệ đoàn lưu động (mặc dù liên tục và không có cơ sở): những anh em sống trong một tu viện hay một ngôi nhà, được gắn kết với hoạt động truyền giáo sau đó chọn lựa khác cho việc truyền giáo lưu động cho những khoảng thời gian nào đó¹.
 - Những huynh đệ đoàn ẩn tu – truyền giáo lưu động (thay đổi giữa những khoảng thời gian cho suy niệm² và những khoảng thời gian dành cho việc truyền giáo lưu động)

Trong mỗi một dạng thức mới này của đời sống –luôn luôn trong một sự tìm kiếm năng động cho một sự đáp trả đầy tràn ý muốn của Thiên Chúa, trong một sự dân thân chung và như là những người hèn mọn- huynh đệ đoàn cố gắng kết hợp bảy điểm tiêu chuẩn đã được khảo sát bên trên với sự gọi hứng riêng của chúng qua việc trung thành với thường huấn. Sự năng động này bao gồm một cuộc gặp gỡ với Thiên Chúa và với anh em mỗi ngày. Chính sự mệt mỏi đầy niềm vui, được cảm giữ bởi sự tín thác bản thân trong sự quan phòng thần linh, vốn tạo nên sự mới mẻ và phong phú.

¹ *From the signs of the times to the time of signs. Testimonies, 30.*

² Theo Luật sống nơi ẩn viện của thánh Phanxicô

3

**TRONG MỖI LIÊN HỆ NĂNG ĐỘNG
VỚI NHỮNG HUYNH ĐỆ ĐOÀN
THUỘC TỈNH DÒNG**

*Sự ưu tiên tuyệt đối đó là
“việc ra khỏi chính mình để đi về phía anh chị em của mình”
(NVTM 179)*

3.1. Hướng đến đời mới đời sống và sứ vụ trong những huynh đệ đoàn thuộc Tỉnh Dòng

“Tất cả chúng ta được mời gọi tham gia vào cuộc ‘đi ra’ truyền giáo mới này. Mọi Kitô hữu và mọi cộng đồng sẽ phân biệt đâu là con đường mà Chúa đòi hỏi, nhưng chúng ta đều được mời chấp nhận lời mời gọi này: đi ra ngoài khu vực quen thuộc của mình và can đảm đi đến tất cả những vùng ngoại vi” (NVTM 20)

Những huynh đệ đoàn của Những Dạng Thức Mới về đời sống và sứ vụ có thể thực sự là men của đời sống cho Thực Thể của nguồn gốc, cách riêng nhờ vào “sự tươi trẻ mang tính Tin Mừng” vốn ban tặng đặc tính và ý nghĩa để đi theo Chúa Kitô trong Hội Thánh hôm nay. Ước muốn sống động sống đoàn sủng chúng ta một cách đích thực đòi hỏi một sức mạnh mẫu mực cho huynh đệ đoàn tỉnh dòng vốn được đưa trở lại điều thực sự căn bản của đời sống tu trì, được bao bọc bởi ba trụ cột: thứ nhất là đời sống chia sẻ với Thiên Chúa, thứ hai là tính hiệp thông trong huynh đệ đoàn và thứ ba là sứ vụ loan báo Tin Mừng. Bởi đó, những Huynh Đệ Đoàn ‘mới’ này trở nên một sự khích lệ cho tất cả chúng ta để sống như là những người hèn mọn và trong đời sống thường nhật của mình ba chiều kích này, những chiều kích nằm ở trung tâm linh đạo chúng ta và phải giữ cho được thống nhất không chia lìa.

Đời sống với Thiên Chúa

Đời sống với Thiên Chúa là nền tảng cho tất cả, là trung tâm của đời sống chúng ta như là những anh em hèn mọn, là sinh lực nuôi dưỡng chúng ta và cho chúng ta sức mạnh mỗi ngày để chúng ta sống và đào sâu mỗi những mối liên hệ huynh đệ của chúng ta, là năng lực khơi lên ngọn lửa của sứ vụ. Sống mối liên hệ sinh động với Thiên Chúa nghĩa là chúng ta phải có:

- ✓ Một con tim quảng đại, nhân hậu, rộng mở và thân thiện vốn làm cho nó được đâm sâu bởi Tình Yêu của Chúa Kitô và bởi tình yêu của anh em, đặc biệt là trong những

mối liên hệ với những con người đau khổ nhất; một mối liên hệ đầy yêu thương với Thiên Chúa, Đấng giàu lòng nhân hậu cho thấy người anh em đó đang ở trong sự bình an với bản thân mình và với anh em. Một sự Bình An đích thực đến từ Thiên Chúa chỉ có thể được thông truyền đạt từ một anh em đã hòa giải với chính mình. Khi đó, sự bình an trở nên khả dĩ để thúc đẩy một nền văn hóa không bạo lực, thiện hảo, dịu dàng trong những mối tương quan huynh đệ, một nền văn hóa tha thứ và kính trọng đối với các thọ tạo, trong Tinh Thần Assisi và để trở thành một người gieo giống và một bậc thầy về hòa bình.

- ✓ Một khả năng không “làm chùn bước” những xác tín của anh em và của việc tín thác vào Thiên Chúa, ông chủ của đời sống chúng ta. Đây là điều mà giờ đây những anh em sống lưu động đã trải qua nhiều năm, đã lên đường mà không có tiền bạc và không biết trước nơi nào họ sẽ ngủ, hoàn toàn cậy dựa vào sự quan phòng của Thiên Chúa. Trong mỗi một sứ vụ, họ có thể thấy Đức Chúa đã đi trước họ như thế nào trong mỗi bước đi, dõi mắt theo họ với sự tốt lành lớn lao của Người.
- ✓ Một khả năng có thể loại bỏ mình làm trung tâm để có chỗ cho Chúa Kitô và để nhận biết rằng thực tế chính Ngài đang dẫn dắt sứ vụ, chứ không phải chính tôi. Kỹ năng của mỗi anh em thật sự là có ích và thường được sử dụng tốt, nhưng vẫn có đó sự quan trọng để ý thức rằng họ không được tước đoạt điều thuộc về Đấng là tác giả của những tài năng đó. Điều này có nghĩa là sự nhận biết trong thâm tâm cả trong mức độ cá nhân lẫn cộng đoàn rằng tác giả của đời sống của chúng ta trong thực tế là chính Chúa Kitô và rằng chúng ta được linh hoạt bởi hơi thở và Thần Khí của Người. Đời sống Phan Sinh của mỗi anh em có Chúa Kitô như là nền tảng nguyên thủy của sự vững chắc và sự gắn kết hơn là kỹ năng riêng và năng lực của từng cá nhân.

- ✓ Một sự chú ý thường xuyên, chân thành và liên tục với sự hòa giải nơi Lời Thiên Chúa, đến sự thỉnh lặng và đến các thời khắc của việc thờ phượng, với một sự quan tâm đặc biệt cho việc cầu nguyện qua việc Đọc Lời Chúa và trong khi sống một cách chú tâm Phụng vụ với sự vững chắc dày dặn của công việc loan báo Tin Mừng.
- ✓ Một lòng mến dành cho Hội Thánh, các thánh và cách riêng cho Đức Trinh Nữ Maria.

Đời sống huynh đệ

Sống ân ban anh em hàm ý:

- ✓ Một mối liên hệ với những người khác được hấp thụ với sự khiêm nhường, không có bất kỳ nỗ lực nào để chứng minh những ý tưởng của mình là đúng bất kể chúng tốt đến đâu đi nữa và gần như không cố gắng áp đặt chúng trên những anh em của mình. Tinh thần huynh đệ nằm ở sự đón nhận qua lại và lẫn nhau vốn không thể được đặt trên sự thống trị của một anh em trên những anh em khác. Khiêm nhường trong các mối liên hệ cho phép một sự tản quyền khỏi bản thân và dành chỗ cho Đức Chúa và một sự sắp xếp tốt hơn để đón nhận người anh em khác tôi.
- ✓ Cảm nếm sự lắng nghe lẫn nhau, một sự chia sẻ đời sống và đối thoại huynh đệ làm cho sự tăng trưởng của cộng đoàn và của mỗi thành viên được thực hiện. Một ước muốn xây dựng cùng với người khác, trong sự năng động của việc tìm kiếm Vương Quốc Thiên Chúa vốn đã có đó cho chúng ta như một ân ban để được khám phá mỗi ngày. Một niềm vui khoan khoái trong việc sống cách đơn giản những mối liên hệ đúng đắn và lành mạnh với bản thân và với người khác, cũng như với những người nghèo nhất. Một cảm nghiệm vui tươi về nét đẹp của sự tha thứ được ban tặng và nhận lãnh qua việc sửa lỗi huynh đệ rõ ràng và trong sáng.
- ✓ Sự hiệp thông với các anh em khác của huynh đệ đoàn của một anh em, của tinh dòng và Hội Dòng, cũng như với Hội

Thánh nói chung. Một mối liên hệ quân bình và lành mạnh với Đấng Thâm Quyền trong sự thực thi quyền bính cũng như trong quy định của đức vâng phục.

- ✓ Một sự tổ chức có thể cho phép anh em hiến tặng đời sống tu trì của mình, khi ở bên ngoài cũng như khi vẫn ở trong huynh đệ đoàn của người ấy, tiếp tục tôn trọng thời gian cầu nguyện, thinh lặng, tiệc tùng, hoạt động và gặp gỡ.

Sứ vụ loan báo Tin Mừng

Sứ vụ loan báo Tin Mừng được xúc tiến như một huynh đệ đoàn và như một nhu cầu mật thiết của việc ra đi và loan báo cho người khác điều mà Thiên Chúa đã ban tặng cho chúng ta với sự bao hàm:

- ✓ Một ước muốn cháy bỏng của việc làm chứng cho anh chị em trong thế giới điều làm cho chúng ta sống để họ có thể uống từ cùng một nguồn mạch; một sự sẵn sàng đích thực để lên đường đi làm nhiệm vụ; một ước muốn sâu xa của việc rao giảng Tin Mừng và lời mời gọi đưa nó vào trong sự thực hành. Đó là sự táo bạo mang tính Tin Mừng thôi thúc chúng ta sống sự mạo hiểm này trong việc đi theo Chúa Kitô.
- ✓ Một sự chuẩn bị đủ trước hết cho sứ vụ và một sự cộng tác đầy hiệu quả với những nhân vật chính khác; một mối liên hệ sống động với Chúa Kitô, Đấng hóa thân trong sự trợ giúp huynh đệ tương thân tương ái.
- ✓ Cái nhìn tổng quát và sự kiểm tra thường xuyên về những ngày của chúng ta trước Thiên Chúa và dưới cái nhìn tốt lành của anh em; chia sẻ Tin Mừng sau một khoảng thời gian hoạt động căng thẳng là một công cụ đáng kinh ngạc cho một sự trở về như thế. Điều này cho phép chúng ta quay lại điều mà chúng ta đã trải qua và đặt Lời Chúa trở lại vị trí trung tâm cách chung vốn được xem như là sự đón nhận điều Chúa nói.
- ✓ Sự quan trọng của lòng bác ái trong những mối liên hệ hỗ tương cũng như của sự bình an và niềm vui đến từ Thiên

Chúa và điều này sống trong anh em cho đến cùng qua sứ vụ của mình.

- ✓ Sự quản lý “hài hòa” thời gian của một anh em giữa suy niệm, đời sống cộng đoàn, các hoạt động, công việc nghiên cứu và những mối liên hệ nhân loại để rồi người đó không bao giờ bị “giày vò” quá mức bởi các hoạt động của mình đến độ không còn trở nên có thể cho bất cứ ai, đồng thời cũng không rơi vào trong thái cực ngược lại của việc lãng phí thời gian và lười biếng.

3.2. Một nền huấn luyện phát sinh từ đời sống

“Hội Thánh không phát triển bởi việc cải đạo nhưng “bởi sự hấp dẫn””
(NVTM 14)

Những Dạng Thức Mới của đời sống và sứ vụ nhằm đưa đến một sự đổi mới về mặt tinh thần trở thành lối sống của các anh em này khi họ có khuynh hướng sống việc huấn luyện thường xuyên như là một sự hoán cải thường xuyên¹. Trong khi làm như thế, Những Dạng Thức Mới đang tìm kiếm những cách thế mới để loan báo Tin Mừng.

Bởi đó, những nét của Những Dạng Thức Mới cho kết quả là sự phù hợp đặc biệt được gắn kết với huấn luyện, cả thường huấn lẫn huấn luyện khởi đầu; đây là điều chính xác bởi vì những huynh đệ đoàn này có ý định làm cho “lẽ phải” được dạy trong các nhà huấn luyện trở nên cụ thể và thường xuyên. Một cách nào đó chúng làm cho “lẽ phải” hóa thân vào trong “hoạt động” cụ thể.

¹ Tiến trình đào tạo, như đã nói, không bị giới hạn vào giai đoạn sơ khởi: Do các giới hạn của con người, người tận hiến không bao giờ có thể coi là đã hoàn tất nơi mình việc thai nghén “con người mới”, con người mà trong mọi hoàn cảnh sống đều phải mang chính những tâm tình của Đức Kitô. Do đó, việc đào tạo sơ khởi phải được củng cố bằng việc thường huấn, đặt người tận hiến trong thế sẵn sàng để được đào tạo mỗi ngày trong đời mình (Tông huấn Đời Sống Thánh Hiến 69)

Trong những năm sau này, Những Dạng Thức Mới đã và đang là những nơi chốn cho kinh nghiệm về tình huynh đệ và loan báo Tin Mừng đối với nhiều ứng viên và anh em ở giai đoạn huấn luyện khởi đầu; những nơi chốn mà ở đó họ đã có thể nếm cảm những dạng thức đơn giản hơn của sự hiện diện trong một sự liên hệ trực tiếp với người khác, đặc biệt trong “vùng ngoại biên của nhân loại”.

Trong một số Thực Thể, Những Dạng Thức Mới đã phú cho sự hòa nhập những khẩn sinh mới trong giai đoạn nhạy cảm chuẩn bị cho sự tuyên khấn trọng thể của họ, giúp họ để cho tiếng gọi của Thiên Chúa nổi lên trong đời sống và sứ vụ của họ, tăng cường và đào sâu những mối liên kết huynh đệ, ban tặng phẩm chất cho tinh thần cầu nguyện và sốt mến; sống những dạng thức đơn giản của sự hèn mọn trong khung cảnh của một sự huấn luyện liên tục đích thực.

Dựa vào mối liên hệ chặt chẽ giữa Những Dạng Thức Mới và Huấn Luyện, nó trở thành quan trọng trong việc quan tâm đến một cuộc đối thoại trưởng thành và tin tưởng giữa những huynh đệ đoàn Mới và thư ký huấn luyện và học vấn của tỉnh dòng, trong thực tế, một sự liên kết như thế làm nảy sinh một số hiệu quả trên đời sống của tỉnh dòng:

- ✓ Tiên vàn, Những Dạng Thức Mới của huynh đệ đoàn vốn nhìn thấy chính mình như là được “hợp nhất” với thân thể của toàn huynh đệ đoàn trên lối đường của việc thường huấn trong khi vẫn tìm kiếm không gian và chức năng riêng của mình¹.

¹ x. *You have been called to freedom. Ongoing formation in the Order of friars minor*, by SGFS, Roma 2008: “Bối cảnh của việc thường huấn đó là bối cảnh của một đời sống thường nhật trong huynh đệ đoàn địa phương được đưa vào trong thế giới văn hóa, xã hội và chính trị, mà đầu tiên và trước hết vẫn là môi trường mà bên trong đó cá nhân học hỏi để được rèn luyện trong những bối cảnh khác nhau. Huynh đệ đoàn địa phương tự mình lần lượt sống trong mạng lưới của những mối liên hệ rộng lớn hơn được trao ban bởi tỉnh dòng và hạt

- ✓ Ở nơi thứ hai đối với những người sống trong các nhà huấn luyện, được thấy nơi Những Dạng Thức một vài nét diễn tả tương lai của họ và sự nhập thể khả dĩ đối với những điều họ đang học hỏi.
- ✓ Cho tất cả những anh em trong tinh dòng, những người có thể tìm thấy trong những dạng thức mới một sự quân bình chủ động giữa khía cạnh tri thức và thực hành, giữa phẩm tính của đời sống huynh đệ và lòng nhiệt thành tông đồ.
- ✓ Ưa thích những kinh nghiệm của việc thường huấn, những kinh nghiệm mới mẻ, sống động và năng động hơn, uyển chuyển và mang tính nhập thể.
- ✓ Đón nhận những người trẻ được lôi cuốn bởi đời sống của những huynh đệ đoàn này và những người ước ao sống một kinh nghiệm của việc đồng hành và biện phân ơn gọi.

Một cách đặc biệt, liên quan đến huấn luyện khởi đầu, những dạng thức mới dự tính đề nghị:

- ✓ Những giai đoạn liên quan đến những kinh nghiệm Phan Sinh trong tiến trình của các giai đoạn huấn luyện khác nhau;
- ✓ Đón nhận và hướng dẫn cho “năm Phan Sinh” và cho sự hợp nhất thích đáng;
- ✓ Hỗ trợ trong việc thẩm tra năng khiếu của những anh em trẻ và ơn gọi đặc thù của họ qua kinh nghiệm thích hợp của đời sống và sứ vụ¹;
- ✓ Với điều kiện là kiện có đó, không loại trừ trường hợp huynh đệ đoàn mới cũng là nhà huấn luyện.

dòng, bởi miền và bởi chính Hội Dòng. Tại đó, họ được mời gọi chia sẻ đức tin phù hợp với tinh thần và phương pháp Emmau. Các lịch trình được chuẩn bị và thực thi những sáng kiến về huấn luyện là không đủ trừ khi có một khả năng để chia sẻ đời sống. Tất cả những sự sắp xếp của bản tính cá nhân và của hội dòng thì lợi ích trong chừng mực chúng hỗ trợ tiến trình của tương quan huynh đệ và sự dự phần của các anh em.”

¹ Trong sự phù hợp với những chỉ dẫn của *Ratio Formationis Franciscanae OFM*

Những Dạng Thức Mới có thể trợ giúp huấn luyện thường huấn với:

- ✓ Một sự thường huấn sống động và đích thực khởi đi từ đời sống và dẫn đến đời sống vượt lên trên những khía cạnh liên hệ đến việc cập nhật và chuẩn bị cho công việc mục vụ, vốn vẫn còn trong mối liên hệ;
- ✓ Việc linh hoạt những ngày tĩnh tâm và học hỏi của anh em;
- ✓ Đón nhận và hướng dẫn cho thời gian moratorium và cho năm hưu lễ;
- ✓ Cũng thế, ở cấp độ liên tỉnh dòng và quốc tế, theo đặc điểm tự nhiên của họ, Những Dạng Thức Mới có thể là điểm đến của các anh em muốn chia sẻ một số giá trị của đời sống chúng ta một cách mãnh liệt, hay cần lấy lại một số động lực của họ hay một số khía cạnh của đời sống và sứ vụ Phan Sinh.

3.3. Tạo Ra Những Dạng Thức Mới: những hướng dẫn cho tiến trình đồng hành và thẩm định mang tính huynh đệ

“Những người không bước đi để tránh những sai lầm mắc phải đang phạm phải một sai lầm lớn lao hơn.”

(ĐGH Phanxicô, Homily at Santa Marta, 8 May, 2013)

Điểm khởi đầu: Dự phóng

Thật là không thể dễ khởi hành, để cố gắng sống một điều gì đó mới mẻ, mà không có một kế hoạch cụ thể, hấp dẫn và khả thi, hạt nhân của kế hoạch này không gì khác hơn là đời sống theo Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô (*vita Evangelii Iesu Christi*). Đây là “con tim”, dẫn đưa tới con đường phải được đi qua, con đường ấy phải được đặt ở trung tâm của mọi sự và trên đó buộc phải đồng thuận. Những tình trạng và nơi chốn nơi đó chương trình này được nhận

biết, mặc cho sự quan trọng của chúng đến đâu đi nữa, thì chúng vẫn là những điều thứ yếu. Đôi khi các giám mục giáo phận đã có một sự thích đáng đáng lưu ý trong việc quyết định đâu là nơi chốn phù hợp nhất và những phương thức cụ thể có thể có. Tiến trình biện phân đôi khi dường như có thể khá lâu và phức tạp, với một nhu cầu cho nhiều cuộc gặp gỡ trước đó giữa huynh đệ đoàn thuộc tỉnh dòng và giáo phận. Thật là quan trọng khi dự án được bảo đảm như là một dự án của tỉnh dòng vốn sẽ được yêu cầu sự ủng hộ và thăm tra sự phát triển dần dần của nó, đặc biệt trong dịp các tu nghị tỉnh dòng.

Những anh em của Những Dạng Thức Mới

Những người khỏe mạnh, kiên định biết điều mình muốn cần thiết cho khởi sự. Tối thiểu cần ba đến bốn người trưởng thành về mặt nhân bản, tự lập và bổ túc cho nhau bởi vì tất cả không phải là một dự án riêng của cá nhân nhưng đúng hơn là của một huynh đệ đoàn trong đó linh đạo của mỗi thành viên được coi trọng. Sáng kiến được làm cho chín mùi qua các kinh nghiệm, phản tỉnh và thảo luận, phải sinh ra trong sự cuộc đối thoại rộng mở và khó khăn với lãnh đạo của tỉnh dòng.

Chương trình

Chương trình sống cụ thể phải bảo đảm một cơ cấu thích hợp và nhất quán giữa ba giá trị căn bản của ơn gọi chúng ta: đời sống đức tin, huynh đệ và hiện diện giữa người khác (sứ vụ). Một khung công tác khả tín gắn với phụng vụ và cầu nguyện cá nhân đòi hỏi đời sống nội tâm, thanh lặng, thời gian và sự trung thành. Mỗi tương quan huynh đệ đích thực cần đến sự hiện diện thường xuyên của anh em. Trên tất cả, sứ vụ bao gồm chứng từ vốn biểu lộ qua cách sống và sự rộng mở đón nhận bất cứ ai đến với chúng ta hay bất kỳ người chúng ta đến với. Thời khắc đều đặn và thường xuyên của việc thăm định mang tính huynh đệ cần đảm bảo sự quân bình giữa ba yếu tố căn bản của linh đạo của chúng ta.

Vai trò của người lãnh đạo

Việc thúc đẩy, khuyến khích và biện phân tùy vào các tu nghị và các giám tỉnh. Các giám tỉnh có thể và phải khơi dậy, đánh thức, tìm kiếm những người thích hợp, giúp đỡ họ trong giai đoạn nản lòng, nghi ngờ hay thiếu thông hiểu. Các vị giám tỉnh phải viếng thăm những anh em này thường xuyên, hướng dẫn họ một cách gần gũi và quan tâm tiến trình của dự phóng. Hơn nữa, các vị giám tỉnh phải chắc chắn rằng huynh đệ đoàn truyền thống thường xuyên liên kết với các huynh đệ đoàn mới và giúp đỡ nhau cách đặc biệt bằng ủng hộ mối liên hệ tốt đẹp với việc thường huấn và với các giai đoạn huấn luyện. Thời khắc của việc thăm tra các dự án (thí nghiệm: *ad experimentum*) là quan trọng nhân dịp các tu nghị và đặc biệt là trong những năm đầu.

Những mối liên hệ với Hội Thánh

Ủng hộ con đường hiệp thông thực sự với giám mục, linh mục đoàn, tu sĩ và giáo dân trong Hội Thánh địa phương trong khi cảm nhận mình là một phần tử trong đó, sống và trao ban chứng tá của người anh em hèn mọn, đón nhận tất cả với sự đồng cảm Phan Sinh.

KẾT LUẬN

ĐƯỢC SAI ĐI KHẮP THẾ GIỚI

Thần Khí “kêu gọi các người tận hiến đưa ra những câu giải đáp mới cho những vấn đề mới của thế giới hôm nay” (ĐSTH 73). Đó hẳn là vấn đề tìm kiếm những dạng thức mới, những dấu chỉ mới, những hòa giải mới liên hệ với Tin Mừng và con người của thời đại chúng ta. Nó là một nhu cầu thực sự để không bị loại ra khỏi lịch sử và các nền văn hóa vốn luôn tiến đi theo cách của chúng và luôn biến đổi. Những mối liên hệ huynh đệ “tạm thời” qua kinh nghiệm là cần thiết, đặt trọng tâm trên Thiên Chúa một cách mạnh mẽ nhưng có khả năng theo đuổi bởi lòng mến và những nhu cầu sâu xa của con người. Lối sống của các huynh đệ đoàn phải tìm thấy một lần nữa sức mạnh của việc làm chứng và sự trong sáng của việc rao giảng.

Nhiều anh em trong Hội Dòng đã sẵn sàng mạo hiểm trong hình thức đối thoại cụ thể này với xã hội của chúng ta, sẵn sàng trong việc truyền giáo lưu động, được linh hoạt bởi lòng đam mê Thiên Chúa và tình thương đối với con người, nhưng vẫn giữ sự hiệp thông với tất cả. Nhưng làm sao chúng ta có thể giải thoát họ khỏi nỗi phiền não để giữ cho các cơ cấu được an toàn? Làm sao vượt thắng được nỗi sợ hãi của sự kết thúc của một loại thể chế nào đó và của việc đấu tranh cho sự tồn tại? Làm sao những dạng thức hiện diện mới có thể được sống mà không ảnh hưởng đến sự duy nhất của một Thực Thể đặc thù? Làm sao có thể vượt thắng được “sự tĩnh tại” thoả mái vốn làm tê liệt đời sống của nhiều anh em và tỉnh dòng? Đức Giáo Hoàng Phanxicô nhắc nhở chúng ta rằng: “Nền văn hóa phúc lợi làm cho chúng ta bị u mê” (NVTM 54).

Những huynh đệ đoàn di động, liên tỉnh dòng, quốc tế, liên linh mục và liên tu sĩ tạm thời đã đi đến chỗ thành lập. Các huynh đệ đoàn này hợp tác với giáo dân, nơi đó lắng nghe, tự Phúc Âm hóa và dẫn thân truyền giáo khởi sự cùng nhau. Đó là những kinh

nghiệm rời rạc nhưng gần như đã trở thành những chủ đề cho một bức mosaic (tranh xếp) với quan điểm của những sắp xếp mới mẻ này.

Theo W. Goethe: “Châu Âu đã được sinh ra trong lúc lữ hành và ngôn ngữ mẹ đẻ của nó là Kitô giáo”. Phong trào Phan Sinh cũng được sinh ra trong sự lưu động Tin Mừng khắp Châu Âu và toàn thế giới. Tại sao không lấy lại sự ánh sáng và sự táo bạo của Tin Mừng bởi sự ưa thích những huynh đệ đoàn liên tỉnh dòng và quốc tế? Chúng ta được gọi để đi qua từ những hợp lý của bảo tồn và sống sót đến cái logic ân ban nhưng không; từ chiến lược đợi chờ trong “sự khép kín” đến sự gặp gỡ táo bạo. Trong mỗi một huynh đệ đoàn, tỉnh dòng hay Hội Dòng, chúng ta được mời gọi để liên tục làm cho hòa hợp giữa *tính ngôn sứ* và *tính hiệp thông*, tính mới mẻ và tính liên tục trong sự kính trọng đối với mỗi anh em. Dám đi vào những dạng thức mới của cuộc sống và loan báo Tin Mừng không có nghĩa là hạ thấp giá trị điều đã hay đang được thực hiện mà là “đưa ra những giải đáp mới ... những dự phóng mới trong việc loan báo Tin Mừng cho các hoàn cảnh hôm nay” (ĐSTH 73). Tiêu chuẩn đích thực của mỗi dạng thức loan báo Tin Mừng, đâu là mới hay đã có, không phải là tồn tại hay thoải mái, nhưng đúng hơn đó là phù hợp với lối sống của Tin Mừng, Luật Dòng, “sự nhất quán giữa việc rao giảng và đời sống” (ĐSTH 85).

Mỗi một miền và nền văn hóa cần tìm thấy nơi các anh em Phan Sinh, trong những huynh đệ đoàn nhỏ bé, mang tính ngôn sứ và can đảm này, những điểm quy chiếu cho họ, tìm thấy dấu chỉ đối mới. Sự viện dẫn tính chất hợp thời trong sứ điệp của ĐGH Phanxicô là sự khích lệ và niềm hy vọng cho chúng ta. Toàn thế giới đã được đánh thức bởi chứng từ của ngài. ĐGH thực sự tin vào tính chất hợp thời của linh đạo chúng ta, một linh đạo sống giữa người khác trong tình huynh đệ và trong sự hèn mọn; nhưng chúng ta có thực sự tin vào điều đó không?

Fr. Giacomo Bini, OFM

*“Xin Chúa Thánh Thần ban cho chúng ta
lòng nhiệt thành tông đồ
xin Ngài cũng ban cho chúng ta ân ban
làm nên sự không thoả mái
ân ban để tiến về phía trước
hướng đến những vùng ngoại biên
Hội Thánh đang rất cần điều này!*

*“Như thế chúng ta xin Chúa Thánh Thần
cho ân ban nhiệt thành tông đồ bên trong.
Và nếu chúng ta làm cho người khác không thoả mái,
Xin chúc tụng Thiên Chúa!*

Hãy ra đi, và như Chúa đã nói với thánh Phaolô: ‘Can đảm lên!’”

(ĐGH Phanxicô, Homily at Santa Marta, 16 May 2013)

CÁC MỐI PHÚC PHAN SINH CHO NHỮNG DẠNG THỨC MỚI CỦA ĐỜI SỐNG VÀ SỰ VỤ

“Giác mơ của Cha Thánh Phanxicô thành Assisi”

Phúc cho ai có tâm hồn nghèo khó, vì Nước Trời là của họ.

Phúc cho ai khiêm nhường, vì họ sẽ thừa hưởng trái đất.

Phúc cho ai than khóc, vì họ sẽ được an ủi.

Phúc thay ai đói khát sự công chính, vì họ sẽ được dư dật.

Phúc thay ai có lòng thương xót, vì họ sẽ được xót thương.

Phúc thay ai có tâm hồn trong sạch, vì họ sẽ được thấy Thiên Chúa.

Phúc thay ai xây dựng hòa bình, vì họ sẽ được gọi là con Thiên Chúa

Phúc thay những ai bị bách hại vì lẽ công chính,

vì Nước Trời là của họ.

Phúc cho anh em khi vì Thầy mà bị người ta sỉ nhục,

bách hại và vu khống đủ điều xấu xa.

Anh em hãy vui mừng hơn hở,

vì phần thưởng dành cho anh em ở trên trời thật lớn lao.

1. Phúc thay “dạng thức mới của huynh đệ đoàn sống trong nghèo khó”, không có của cải nào khác ngoài Chúa, để dâng lời ca ngợi Người trong phụng vụ, để mỗi ngày lau sạch những vết thương của tội giàu có ích kỷ, thực hành nghệ thuật bác ái, dành thời gian lắng nghe, chia sẻ bánh nơi bàn cơm và nơi bàn Tiệc Thánh với những người lân cận...
2. Phúc thay “dạng thức mới của huynh đệ đoàn khiêm hạ”, không có sự hoàn hảo nào hơn sự khiêm khuyết của nó, để từng bước hòa giải, bằng cách nhìn thẳng vào sự thật của mỗi anh em như khi chúng ta ngắm nhìn Thiên Chúa, với tình yêu không có giới hạn; để tha thứ, và để có thể tha thứ cho chính chúng ta...
3. Phúc thay “dạng thức mới của huynh đệ đoàn vui tươi”, cùng kêu gào với những người chịu đựng bất công mà không phản kháng, nhưng được hứa ban cho một vương quốc mới và cao quý, để luôn được đổi mới trong mỗi con tim và ngôi nhà, trong mỗi gia đình và huynh đệ đoàn, bởi vì Đức Giêsu đã trở nên người anh em của chúng ta....
4. Phúc thay “dạng thức mới của huynh đệ đoàn biết thương xót” ôm ấp những vùng ngoại biên của nhân loại mà không phân biệt, đi theo Chúa Kitô Đấng hiện diện nơi những người bị đóng đinh trong thế giới và trong những người nghèo không có thiên đàng, gieo trồng sự hiệp thông và các cộng đoàn, làm sản sinh linh đạo tin tưởng và cứu độ cho những nạn nhân bị lịch sử lãng quên....
5. Phúc thay “dạng thức mới của huynh đệ đoàn nghèo khó trong con tim” sống cộng đoàn không hai mặt, không đòi hỏi bất cứ sự hoàn hảo nào, không tan biến trong sự tầm thường nhưng tìm kiếm con người và quan tâm đến sự

thánh thiện với tất cả những người đã lãnh nhận phép rửa của một dân lữ hành của Thiên Chúa là Hội Thánh...

6. Phúc thay “dạng thức mới của huynh đệ đoàn bình an” gieo vãi tha thứ qua việc tha thứ, làm trở sinh những mối tương quan mới, kính trọng những người bé nhỏ vì họ hèn mọn, vì Thiên Chúa đã làm cho chúng ta lớn lao với lời hứa về một Vương Quốc tăng trưởng như men trong thập giá mỗi ngày, như ơn cứu độ nảy mầm từ trong thương tích...
7. Phúc thay “dạng thức mới của huynh đệ đoàn công chính” mỗi ngày soi sáng hành trình bằng sự vâng phục, bằng sự yếu nhược của mình như một chứng từ cho quyền năng của Lời Chúa mà họ đi theo mà không bình phẩm, để có thể ăn miếng bánh mình làm ra với phẩm giá đến từ công việc gây hao mòn và sự hài lòng trong việc chia sẻ niềm tin vào Thiên Chúa, Đấng mở đường đưa đến các lời hứa của Người qua đối thoại không ngưng nghỉ và trong thinh lặng với các dấu chỉ thời đại...
8. Phúc thay “dạng thức mới của huynh đệ đoàn được theo đuổi” bởi vì nó cố gắng làm cho Tin Mừng trở thành tin tốt lành cho bản thân và cho tất cả những người mà chúng ta tình cờ gặp thấy; mãi mãi lữ hành và khách lạ, sống như những Kitô hữu và kể cho từng thụ tạo nghe về tất cả những gì chúng ta có thể và trong chừng mực chúng ta có thể đó là tuyên bố rằng ngoài Thiên Chúa không có một Đấng Tối Cao nào khác nữa....

Hãy vui mừng và hớn hở trong niềm vui trọn hảo, khi anh em sống cho sự mới mẻ của đời sống theo Tin Mừng một dạng thức mới của huynh đệ đoàn, theo Luật và Đời Sống Phan Sinh: cầu nguyện, huynh đệ, hèn mọn, truyền giáo và loan báo Tin Mừng, trong sự huấn luyện liên tục ... để bước theo dấu chân của Chúa Kitô trong Hội Thánh của Người, với tất cả người nam và người nữ, là những người trở thành anh chị em của chúng ta khi ta

phục vụ họ; cùng với tất cả thụ tạo cũng là anh chị của chúng ta ... để cùng nhau tuyên xưng với “Niềm Vui Tin Mừng”, với niềm vui của Phúc Âm, ca khúc phục sinh của tạo thành: Lời tán dương và chúc tụng dành cho Chúa của tôi, chúng ta dâng lên Người lời cảm tạ với trọn sự khiêm nhường! Trong lời hứa hồng phúc của Đức Giêsu Kitô: “Hãy vui mừng hơn hở! vì phần thưởng của anh em trên trời thật lớn lao”.

Nguyện xin Đức Maria Thân Mẫu nghèo hèn của Đức Kitô là ngôi sao vĩnh cửu của “những dạng thức” Phan Sinh “mới” và của “những dạng thức mới” cũng sẽ chúc phúc cho cho tất cả chúng ta dưới đất cũng như trên trời. Amen.

Fr. Vidal Rodríguez López ofm,GSFS

Chuyển ngữ: Anh Phêrô Lê Đình Trị

MỤC LỤC

LỜI NÓI ĐẦU	5
DẪN NHẬP	7
1. RƯỢU MỚI TRONG BẦU DA MỚI	10
1.1. Một cái nhìn vào lịch sử gần đây nhất của chúng ta	11
1.2. “Mới” ... trong nghĩa nào và tại sao?	15
2. NHỮNG DẠNG THỨC MỚI CỦA ĐỜI SỐNG VÀ SỰ VỤ.....	21
2.1 Hướng đến một căn tính chung. Những Nguyên Tắc Chỉ Đạo...22	
2.2. Một đời sống trở nên hài hòa.....	24
2.3. Một đời sống, nhiều đường nét	28
3. TRONG MỐI LIÊN HỆ NĂNG ĐỘNG VỚI NHỮNG HUYNH ĐỆ ĐOÀN THUỘC TỈNH DÒNG	30
3.1. Hướng đến đổi mới đời sống và sự vụ trong những huynh đệ đoàn thuộc Tỉnh Dòng	31
3.2. Một nền huấn luyện phát sinh từ đời sống	35
3.3. Tạo Ra Những Dạng Thức Mới: những hướng dẫn cho tiến trình đồng hành và thẩm định mang tính huynh đệ.....	38
KẾT LUẬN.....	41
CÁC MỐI PHÚC PHAN SINH CHO NHỮNG DẠNG THỨC MỚI CỦA ĐỜI SỐNG VÀ SỰ VỤ.....	44
MỤC LỤC	48